

[Sønderby]

meget klart at han gerne ville tage med, men betingelsen var, at der var nogle ressourcer, grønne eller lysegrønne eller mørkegrønne obligationer, til at hjælpe. Der er også kommet en yderligere gældsbyrde med, som ikke var med, de ca. 10 mia. kr.

Der er altså kommet flere med, og når man så gør beløbet til at hjælpe med mindre, bliver det svært at få dem med. Derfor opfylder hr. Stavad ikke helt de løfter, man er kommet med.

Ved førstebehandling sagde hr. Bjørn Westh, at man ønskede, når man var med her og skulle være med til at løse de her problemer, at man så også kunne være med til at snakke om landbrugsloven. Det er da logisk. Det er selvfølgelig ikke undertegnede, der bestemmer det. De, der er med til at løse første del af landbrugsproblemerne, vil selvfølgelig også have indflydelse på anden del, hele landbrugslovgivningen og også de tanker, hr. Gade var inde på, om ejerformer og landbrugsloven og alle de ting. Derfor synes jeg, at det burde man også tænke på.

Jeg tror, at af de tre muligheder, hr. Stavad nævnte der foreligger, ville det være det sikreste, hvis man støttede regeringsforslagene, støttede de ændringsforslag, landbrugsministeren har lagt frem, og var med til at præge udviklingen i fremtiden på landbrugsområdet, og det håber jeg at flertallet i Folketinget vil gøre.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg bliver nødt til at rette en lille misforståelse, som hr. Sønderby gør sig skyldig i på samme måde som mange selvstændige erhvervsdrivende, nemlig at man sammenligner en selvstændigs privatforbrug med en lønmodtagers løndkomst.

Det er ikke en rigtig sammenligning, hr. Sønderby, for der er jo også i det her land en ikke ubetydelig post, der hedder skat. Inden man når frem til privatforbruget, har man betalt sin skat. Derfor betyder et privatforbrug på 145.000 kr., at man normalt skal have en indtjening af størrelsesordenen 225.000–250.000 kr., alt afhængigt af, hvordan man har bosat sig osv.

Derudover må jeg sige til hr. Sønderby, at det, Socialdemokratiet tilbød regeringen, var en model på baggrund af Bernstein 2, som vi nu har udbygget i vores ændringsforslag med undtagelse af de grønne obligationer. Når vi lande-

de på Bernstein 2-rapportens model rent, var det på et spørgsmål fra regeringspartierne under forhandlingerne med ministrene: Er Socialdemokratiet parat til at acceptere Bernstein 2-modellen rent? Hertil svarede Socialdemokratiet ja, men gav samtidig udtryk for, at vi foretrak den model, vi oprindeligt havde lagt frem, og som også omfattede de grupper, hr. Sønderby nævned.

Derfor har Socialdemokratiet også i den sammenhæng og ved de ændringsforslag, vi har stillet, levet fuldt ud op til vore løfter under valgkampen.

Dohrmann (FP):

Det forekommer, som om landbrugsministeren er en meget bitter mand i dag. Det er der sådan set ingen grund til endnu, for vel er det nogle rigtig dårlige forslag, ministeren har fremsat, som ikke vil redde dansk landbrug, og vel har ministeren problemer med at finde flertal for sine forslag, men vi skal – vil jeg godt lige minde om – igen tænke på, at det jo ikke er noget, der nødvendigvis skal afgøres i dag, vi har tiden for os. Problemerne for de landmænd, som er i vanskeligheder, ligger forude.

Derfor igen: Folketinget, de partier, der skal udgøre flertallet og bære ændringerne igennem, må tage sig den tid, som er nødvendig, det er vi simpelt hen forpligtet til over for dansk landbrug, og det er vel også, hvad vi under den sidste valgkamp har givet vælgerne løfte om.

Så vil jeg godt sige til landbrugsministeren, at jeg blev temmelig overrasket, da ministeren begyndte at referere fra de forhandlinger, vi har haft. O.k., jeg har ikke noget imod det. Jeg vil bare lige gøre opmærksom på, når jeg nu siger nogle få beskedne ord, at det ikke er mig, der har påbegyndt denne diskussion.

Jeg er simpelt hen nødt til totalt at tilbagevise ministerens påstand om, at vi skulle være kommet med nogle krav, som ville koste flere milliarder kroner. Det er ganske enkelt ukorrekt. Vi blev bedt om at komme med et udspil, og vi kom med noget, som vi udtrykkelig gjorde opmærksom på var forslag, som vi gerne ville høre regeringens holdning til. Flere af disse forslag blev senere taget af bordet af Fremskridtspartiet, og det var selvfølgelig ud fra den positive indstilling, vi havde med henblik på at nå frem til et resultat.